

Els alcaldes de Cardó reclamen ajuts per recuperar el bosc i evitar nous focs

Els alcaldes del Perelló, Rasquera i Tivenys es reuniran en breu per avaluar els efectes del l'incendi i quines ajudes poden demanar a l'administració catalana per recuperar la serra

A. CARALT

El gran incendi forestal de la serra de Cardó, amb 3.081 hectàrees calcinades de bosc, matoll, pastures i conreus, ha posat al descobert la fragilitat d'aquest ecosistema extremadament exposat als focs. Diversos condicionants han facilitat i propagat la gravetat de l'incendi i els alcaldes dels municipis afectats volen ara posar-hi remei d'una vegada per evitar nous episodis traumàtics com el viscut.

Així, els alcaldes de Rasquera, el Perelló i Tivenys són conscients que cal millorar notablement la gestió de la massa forestal i que l'accessibilitat dels vehicles d'extinció d'incendis a les zones altes i abruptes de la serra, que en són nombroses, és deficient.

En els propers dies, els alcaldes iniciaran un seguit de reunions, a les quals també es podria afegir l'alcalde de Benifallt, per analitzar què ha succeït, què cal millorar i quins ajuts es poden sol·licitar.

L'alcalde del Perelló, Ferran Cid, es mostrarà ahir particularment contundent en aquest tema en declaracions al Diari. «És el cinquè cop que hem patit un incendi en un segle. No sabem fer les coses. Ara hem de començar de zero i treballar per no repetir aquesta història». Recordà que

LES FRASES

‘És el cinquè foc en un segle. Hem de començar de zero i evitar que es repeteixi’

Ferran Cid

Alcalde del Perelló

‘L'incendi ens ha arribat tres anys massa aviat’

Bernat Pellisa

Alcalde de Rasquera

‘La serra està protegida segons la normativa però a canvi no ens donen res’

María José Beltrán

Alcaldesa de Tivenys

els municipis de la serra de Cardó-Boix van crear fa dos anys un consorci per impulsar la recuperació de l'espai natural en un moment on encara s'atorgaven subvencions. «S'ha fet feina, però no hem arribat a temps». En la mateixa línia s'ha expressat l'alcalde de Rasquera, Bernat Pellisa, assegurant que haguessin

Zona calcinada per l'incendi forestal de Cardó-Boix al municipi del Perelló, la setmana passada. FOTO: JOAN REVILLAS

calgut «tres anys més de gestió forestal, que teníem planificada» per afrontar amb garanties un incendi.

Sense diners per a la pista

Un exemple paradigmàtic de l'esmentada situació és el projecte d'adequació d'una pista forestal que ha d'unir per la carena de la

serra Tivenys i el Perelló, àrea ara calcinada per l'incendi. L'alcaldesa de Tivenys, María José Beltrán, explicà ahir al Diari que en els últims anys han aconseguit arranjar sis quilòmetres de la pista però que encara en queden quatre fins arribar a la carena i unir-la amb el camí del Perelló. «De moment no la podem

fer perquè no tenim pressupost», lamentà. Els ajuts, admetia, són pocs i els que arriben els ha de complementar l'Ajuntament. «Enguany tenim una subvenció de 60.000 euros per a neteja forestal però ens tocaria pagar el 18 per cent de l'IVA i no podem».

Un escenari ideal de gestió permetria, entre d'altres mesures, arranjar i obrir les pistes o senders necessaris per accedir a zones que avui només es poden combatre amb mitjans aeris, ampliar les pistes existents per possibilitar el pas de dos vehicles, obrir tallafocs si es considera oportú, repoblar el bosc amb espècies adaptades al bosc com la carrasca i el roure, potenciar la neteja del sotabosc amb els ramats de cabra blanca i vedells existents, i fomentar el conreu de les parcel·les agrícoles, que actuen com a tallafocs naturals, i que un cop abandonades no suposen obstacle per al foc.

Ajuts per al 2013

L'alcalde del Perelló espera un període de reunions llarg, primer entre els membres del consorci de Cardó-Boix i posteriorment amb el Departament d'Agricultura. Els municipis són conscients de la poca disponibilitat econòmica de la Generalitat però els reclamen la seva implicació i ajut per recuperar l'espai natural. «Treballarem per tal que en el pressupost s'incorporin partides», apuntà Cid. La Generalitat s'ha compromès a assegurar amb els alcaldes i parlar. Beltrán recordà que l'espai està protegit, «fet que ens genera moltes privacions però cap ajuda a canvi».

AIGUA ■ DURANT LA SESSIÓ DE CONTROL AL SENAT

Bel i Sabaté pregunten avui a Cañete pel cabal de l'Ebre

■ Els senadors tortosins Joan Sabaté (Entesa pel Progrés de Catalunya) i Ferran Bel (Convergència i Unió) interpellaran avui al ministre d'Agricultura, Miguel Arias Cañete, sobre la proposta de cabals pel tram català de l'Ebre proposada per la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE).

Aprofitant la celebració d'una sessió de control a l'Executiu espanyol al ple de la Cambra

Alta, Sabaté preguntarà en quins criteris es fonamenten els cabals ecològics proposats per la CHE, mentre que Bel preguntarà a Cañete si creu suficient el cabal ambiental proposat al tram final del riu.

El dos senadors ebrencs s'oposen al règim de cabals proposats i defensen els cabals defensats per la Comissió de la Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre.

El foc i la ràbia sobreixen

JOAQUIM VILAGRASSA

L'opinió

El lluent del Delta negats per l'aigua prodigiosa i discutida del riu comencen a canviar de color. La verdor de l'arròs, que ja punteja, esdevindrà la moda primaveral fins que canviï la tendència a esgroguiat verdós amb l'entrada de l'estiu d'aquí a un parell de mesos. Les cireres del secà ja es deixen veure i les oliveres esclaten en flor mirant al cel de gairó, com pregant perquè no estalviï la pluja, mínima, justa i necessària per portar a terme la collita. Mentres, ens sorpren un nou ensurt (Rasquera està de moda) amb la crema de la serra de Cardó, recuperada ja d'aquell

altre infern d'uns anys enrere quan Cabra Freixet va aparèixer com a nevada de negre. L'infern va per dintre i el foc i la ràbia surten per on menys se'ls espera, com en el cas dels qui escridassen el president de la Generalitat en la seva presència institucional en un acte gloriós de la universitat Rovira i Virgili instal·lada definitivament a les Terres de l'Ebre. És bo que es protesti, que es reclami, que es faci saber que no ens agrada com van les coses, tot i que cal enfocar la indignació cap a l'origen del problema i, si se sap, cap als culpables que l'hagin generat i, en el cas de l'actual president, que pren decisions doloroses, donant la cara per altres que van deixar la feina per fer, no sembla, en bona lògica, que hagi de ser el blanc dels impropis. Els colors polítics, quan no estan de moda, fan que s'esgarin actes necessaris.